

Nro:1 – 2015

Mäntän työväenyhdistys ry 110 vuotta

Tyyntä ja myrskyä

Mäntän Työväenyhdistyksen 110 vuoden taivalle mahtuu sekä rauhallisia että myrskyisiä vaiheita. Mänttää pidettiin 1800-luvun lopulla suomettarilaisissa piireissä yhtenäisenä tehdasyhteisön onnelana, jossa patruuna huolehti esimerkiksi työväestään. Pian nuorsuomalaiset alkoivat julkaista kirjoituksia, että Serlachius kohteli työväkeään orjina.

Mäntäläinen työväestö järjestäytyi poliittisesti varsin myöhään. Syinä on pidetty tehtaan johdon tiukkaa otetta työntekijöihinsä sekä keisarihallinnon yhdistymisvapauksien rajoittamista toisen sortokauden aikana. Toisaalta patruuna tuki nuorisoseuraa ja muita vapaa-ajan harrastuksia. Nuorisoseuravaihetta voi pitää wrightiläisenä kautena, jota Mäntässä ei varsinaisesti ollut. Patruuna Serlachius koki itsensä isännäksi, jonka tuli huolehtia työntekijöidensä asunnosta, ruuasta, terveydestä, sivistyksestä ja siiveydestä.

Oman onnen sepäksi

Työväenyhdistys perustettiin 2.4.2005 sepä Karl Tynellin talossa, mutta varsinainen toiminta alkoi vasta marraskuun

suurlakon innoittamana ja vapauttamana. Työväestö halusi itse päättää omista asioistaan ilman työnantajan tai keisarin sanelua. Se voittikin 8-tuntisen työajan, mutta hävisi toisen taistelun vuosina 1908-09, mikä johti poliittisen ja ammatillisen työväenliikkeen eriytymiseen sekä talvisotaan saakka jatku-neeseen epäluuloon.

Kymmenluvun alussa työväenyhdistys keskittyi työväentalon rakennuspuuhiin. Tonttiasiat tuottivat päänaavaa, olihan keskeiset maa-alueet yhtiön hallussa ja ensimmäinen talo paloi kolmen vuoden toiminnan jälkeen. Uusi entistä ehompi ja suurempi työväentalo valmistui silloisen kylän laidalle. Muistona talon paikasta on Torni Eemeli-kerrostalo ja Pohjaväreenukuja. Nimet tulevat kansanedustajana ja lähes kymmenen vuotta työväenyhdistyksen puheenjohtajana toimineen Emanuel Pohjaväreen mukaan.

Oman talon saaminen johti toiminnan laajenemiseen. Taloon muodostettiin kirjasto, jota voidaan pitää kaupunginkirjaston alkuna. Tosin yhtiöllä oli jo oma lukusali. Myös näytelmäseura aloitti heti toiminnan ja talosta tuli suosittu juhla- ja kokouspaikka. Musiikista

huolehti oma soittokunta.

Sisällissodan seurauksena Mäntässäkin työväentalon käyttäminen kävi vaikeaksi. Syksyllä 1918 Ruoveden kihlakunnan oikeus määräsi työväenyhdistyksen hädettäväksi vuokratonttiltaan, koska se oli yhtiön johdon mukaan rikkonut vuokrasopimuksen sallimalla kapinallisten valmistelun ja kapinallisten majoituksen sekä vangeiksi ottamansa rauhallisten kansalaisten säilyttämisen omistamassaan talossa. Vähitellen yhtiön johdon asenne työväenyhdistykseen lientyi ja se myi työväentalon tontin yhdistykselle vuonna 1922. Tälöin yhdistyksen puheenjohtajana oli räätäli Kalle Lehtinen, jonka kerrotaan vapauttaneen Gösta Serlachiuksen työväentalon arestista marraskuussa 1917. Näin toiminta pääsi laajenemaan, olihan maanvuokraehdoissa ollut maininta, ettei talossa saanut toimia palkkaliikkeiden hyväksi. Jatkossakin keski-tyttiin kulttuurientoihin, koska yhtiön johto suhtautui kielteisesti ammattiyhdistyksiin.

Äärioikeisto uhkana

Mäntän työväenyhdistys valitsi selkeästi sosialidemokratian eikä muut va-

Uusi työväentalo oli arkkitehti Valter Thomen suunnittelema. Vuokratontti sijaitsi Koskelan perintötilan mailla ”kylän laitamilla”.

semmistön hankkeet ole näytelleet merkittävää osaa poliittisessa kentässä Mäntässä. Sen sijaan äärioikeisto yritti jopa painostus- ja pakkokeinoin estää sosialidemokraattien toiminnan. Painostus alkoi jo 1927 palkka- ja työehtorintana. Yhtiö irtisanoi ay-aktiivit ja häiti heidät yhtiön asunnoista. Gösta Serlachius käynnisti paikallis-lehdessä kirjoittelun aktiiveja kohtaan. Hän ei hyväksynyt yleissitovia työehtosopimuksia ja suosi Riippumatonta Työ-

väen ammattiyhdistystä. Tehtaan varatuomari, liikennepäällikkö sekä paikallislehden toimittajana toiminut seurakunnan kanttori käynnistivät kampanjan, jonka tarkoituksena oli häätää valtuustosta sosialidemokraatit. Mäntässä lapualaiset kohdistivat hyökkäyksensä kunnan väitettyä huonoa taloudenhoitoa vastaan ja erityisesti kunnankirjuri Arvi Louhelaista vastaan. Muilutus ei onnistunut Mäntässä, vaikka Lapuan liikkeen aktiivit olivat täällä

keskeisiä toimijoita: yhtiö, paikallislehti ja seurakunta sekä nimismies. Mäntälän kapinan jälkeen yhtiön johto ja paikallislehti vaihtoivat Lapuan liikkeen aktiivit rakentavampiin ihmisiin. Kunnankirjuri Louhelainen voitti käräjillä ja kanttori Väinö Rauhalajoutui korvauksiin ja sakkoihin herjauksesta, vaikka nimismies Yrjö Virtanen oli itse syyttäjänä.

(jatkuu sivulla 2..)

MÄNTÄN TYÖVÄENYHDISTYS RY

110 VUOTTA

1905-2015

PÄÄJUHLA

29.3.2015

Kahvitarjoilu klo 14.00-15.00

Juhla alkaa klo 15.00

Mäntän seudun koulutuskeskus
Virtasalmentie 14, Mänttä

OHJELMA

ALKUSOITTO

Mäntän Työväenyhdistyksen
soittokunta
johtajanaan Antti Arola

TERVEHDYSPUHE

Yhdistyksen puheenjohtaja
Auli Välimäki

MUSIIKKIA

Mäntän Työväenyhdistyksen
soittokunta

LAUSUNTAA

Eeva-Liisa Mäki-Valkama

MUSIIKKIA

Mäntän Työväenyhdistyksen
soittokuntaLaulua Köpi Koski säestäjänä
Esko Kangasjärvi

MUISTAMISET

MUSIIKKIA

Katja Autonen-Lepistö
viulu

JUHLAPUHE

Kulttuuri- ja asuntoministeri
Pia Viitanen

TYÖVÄENMARSSI

Yleisö ja soittokunta

TERVETULOA
JUHLAAN

Sananvapaudesta

Viime aikoina on käyty vilkasta keskustelua sananvapaudesta. Keskustelu on mennyt aika oudoille raiteille ja saanut kiusaamisen piirteitä. Uhrin hyökättyä, on marssittu sananvapauden nimissä. Sananvapaus on niin tärkeä asia, ettei sitä saa käyttää pilkkaamiseen.

Mäntän työväestöllä on ollut aika ajoin ongelmia saada sanomaansa esille. Alueen oikeistolaista maakuntalehteä on luettu kintaat kädessä ja paikallislehti on sallinut nimimerkkien suojasta sosialidemokratien arvostelun. Arvostelu kuuluu demokratiaan, mutta se tulee tehdä omalla nimellä, muuten vastuu on lehden. Niinpä kauppaoppilaitoksen rehtori Jeremu Laine teki aloitteen oman lehden perustamisesta vuonna 1970. Siitä lähtien tätä lehteä on julkaistu tarpeen mukaan Mäntän työväenyhdistyksen kustantamana.

Nyt eletään Internet-aikaa ja aatteellisten toimijoidenkin pitää olla siellä, jos haluaa tavoittaa etenkin nuoret. Niinpä työväenyhdistys järjesti äskettäin sosiaalisen median kurssin, että ollaan ajassa mukana. Sananvapaus on liian tärkeä asia jätettäväksi vain trolleille tai some-pelleille.

Ensimmäinen työväentalo valmistui lokakuussa 1910 ja vihittiin käyttöön tapaninpäivänä. Talo paloi keväällä 1914.

Sota-aika palautti luottamusta

Vaikka YH-kutsu tuli suojeluskuntaisille Klubille ja muille Kahvimyllyyn eli Yhteiskoululle, ylimääräiseen harjoitukseen ja sotaan lähdettiin yhtenä miehenä. Työväentalon järjestötyö loppui ja siitä tuli karjalaisevakkujen majoituspaikka. Työväen järjestöistä tuli maanpuolustustyön tukija. Eriyksen toimelaita olivat työväenyhdistyksen naisjasto ja osuuskaupan Naiset Mukaan -toimikunta. Sosialidemokraattisten ja porvarillisten järjestöjen yhteistoiminta kehittyi pisimmälle urheilutoiminnassa, jossa Valo ja MU järjestivät jopa yhteisiä kilpailuja. Myös muissa harrastuksissa tehtiin yhteistyötä yli entisten rajojen. Jatkosodan aikana työväentalo oli ensin sotilaiden majoituspaikassa ja sitten sotilassairaalana.

Tammikuun kihlaus

Eniten Mänttää jakanut kiista oli ollut suurlakosta lähtien ammattiyhdistysväen ja tehtaan johdon välillä kollektiivisista yleisistovista työehdoista. Tammikuussa 1940 Suomen Työnantajien Keskusjärjestö ja Suo-

men Ammattiliittojen Keskusjärjestö sopivat, että vastaisuudessa työehdoista neuvotellaan yhdessä. Sopimus tunnetaan nimellä tammikuun kihlaus. Ehkäpä nykyisen pääministerin kannattaisi perehtyä Mäntän historiaan, että osaisi arvostaa työelämän pelisääntöjä, joilla yhteiskunnan kehitys turvataan.

Ammattiyhdistysaktiivien paluu työväenyhdistykseen alkoi heti talvisodan jälkeen työväestön osoittettua muille väestöryhmille maanpuolustustahdon lujuuksia. Keväällä 1940 yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin metallimies Albin Tirkkonen, joka oli yksi 30-luvun mustan listan työläisistä. Työläisten jakaminen ja kortistoiminen oli Mäntässä ilmeisesti maan huippua. Jos joutui "Vähemmän suotava ja työrauhan säilymisen kannalta vaarallinen työläinen" -kategoriaan, oli joutunut tehdastyön ulkopuolelle, sillä työnantajat välittivät luotettavuustiedot toisilleen.

Kannatus vaaleissa

Socialidemokraattien kannatus Mäntässä on ollut yleisen äänioikeuden aikana aina hyvin korkea. Vuoden

1907 kannatus oli 76 prosenttia ja 1913 ja 1916 jopa yli 80 prosenttia annetuista äänistä. Kunta-aikana ennen talvi- ja jatkosotaa kannatus oli yli 60 prosenttia. Pahin notkahdus oli vuoden 1927 palkka- ja työehtoriidan ja lapualaisvuosien aikaan. Ihmiset vaaroivat poliittista toimintaa säilyttääkseen asuntonsa ja työpaikkansa. Sotien jälkeisen ajan kannatus eduskuntavaaleissa on ollut yli 40 prosenttia ja muutaman kerran jopa yli 50 prosenttia. Toinen notkahdus oli puolueriidan aikaan 60-luvun alussa.

Kovin kilpailija mäntäläisten äänistä oli ennen sotia oikeisto. Se tavoitteli kunnallispolitiikassa määrävähemmistöä, jolla se saattoi estää silloisen kunnallislain mukaan uusien virkojen perustamisen ja uusien määrärahojen ottamisen talousarvioon. Lapualaisvuosina oikeisto onnistuikin tavoitteessaan, mutta muulloin ei. Sotien jälkeen SKDL:n kannatus oli jopa 30 prosenttia, mutta on laskenut siitä vaali vaalilta.

Työväentalosta luopuminen

Mäntän työväenyhdistyksen toimintaa hallitsi työväentalon kohtalo 60-luvulla. Vuosikymmenen alkupuolella osa väestöstä haaveili vielä uuden työväentalon rakentamisesta. Välttämättömiä korjaustöitä tehtiin ja samalla suunniteltiin jo uutta. Tilattiinpa arkkitehti Olli Wikstedtiltä jo luonnospiirustuksiakin uudesta talosta. Vakivuokralaisten lähdön jälkeen vuoden 1969 lopulla yhdistyksen johtokunta päätti työväentalon myymisestä ja purkamisesta. Asia päätettiin 10. helmikuuta 1970 yhdistyksen yleisessä ko-

kouksessa pitkien väittelyiden jälkeen. Tontista saatiin sopimus, jolla yhdistys sai valmiista kerrostaloista 340 neliömetrin huoneistoalan. Vuoden lopulla yhdistys osti vielä toisen kerrostalon kaksi autotalia arkisto- ja kokoustiloiksi. Talon myyminen aiheutti ristiriitoja yhdistyksen sisälle. Myönteisenä asiana todettakoon, että kerrostalohuoneistojen vuokuntavaaleissa on ollut yli 40 prosenttia ja muutaman kerran jopa yli 50 prosenttia. Toinen notkahdus oli puolueriidan aikaan 60-luvun alussa.

Vakaasti eteenpäin

Mäntän työväenyhdistys on 110 vuoden aikana ollut monessa mukana. Jos yhdistyksen laajempi historia kiinnostaa, siihen löytää vastauksia kirjallisuudesta, esimerkiksi Mäntän kirjaston Mänttä-kokoelmasta. Seuraavassa vielä eräitä poimintoja.

Työväenyhdistys vastusti aluksi Gösta Serlachiuksen suunnitelmaa erottaa Mänttä Vilppulan kunnasta, mutta muuttui myönteiselle kannalle, jos työväestön sivistystasoa korotetaan

perustamalla työväenopisto ja yhteiskoulu. Opisto perustettiin jo 1922, mutta yhteiskoulu vasta myöhemmin.

Kunnan muuttaminen kauppalaksi oli esillä jo ennen sotia, mutta vasta 40-luvulla yhtiö ja muut puolueet lähtivät hankkeeseen mukaan. Jatkosodan aikainen lavantautiepideemia vauhditti luultavasti eniten hanketta. Uskotettiin, että kauppalassa voitiin järjestää paremmin terveys- ja hygieniatoimet. Jotkut koiranleuat ovat vitsailleet, että kuntamuodon muutos johtui Alkon myymäläpolitiikasta. Vain kauppalat ja kaupungit saattoivat hakea myymälöitä alueelleen. Niinpä jo helmikuussa 1948 sosialidemokraattien nokkamies teki aloitteen viinakaupan hakemisesta. Kesäkuun 1. päivänä samana vuonna avattiin Alkon myymälä Kauppakadulla. Eipä tainnut aloitteen tekijä muistaa, mitä neljä vuosikymmentä aiemmin työväenyhdistyksessä pohdittiin. Silloin yhdistyksen sääntöihin suunniteltiin merkittäväksi, että yhdistys kannattaa myös raittiutta.

Vai oliko tarkoitus vähentää kotipolttota tai pimeää kauppaa.

G.A. Serlachius Oy:n selluloosatehdas oli käynyt vanhaksi ja yhtiöllä oli tuloksen kanssa ongelmia. Se alkoi hakea kumppaneita varsinkin 70-luvulla. Vuonna 1986 yhtiö fuusioitui Metsäliiton teollisuuden kanssa. Yhtiön saneeraukset vähensivät kaupungin verotuloja ja työpaikkoja. Niinpä poliittiset puolueet hakivat jakopolitiikan tilalle teollisia ja muita työpaikkoja. Seminaareissa pohdittiin nelikenttäänalyysien avulla vahvuuksia ja mahdollisuuksia ja huomattiin, että täällä on yksi parhaisista taidemuseoista. Niinpä taide otettiin teollisuuden ohella painopistealueeksi. Gösta-museon laajennus vakiinnutti lähes 100 000 kävijällä Mäntän taidekaupungiksi. Mäntän sosialidemokraatit ovat tukenet omalta osaltaan kaupungin muutosta taidekaupungiksi. Taidesäätiö työllistää tällä hetkellä yli 30 ihmistä ja sen henkinen merkitys on erittäin suuri näinä julkishallinnon kriisivuosina.

Leo Tolonen

Työväenyhdistyksen ravintolatoiminta alkoi 1911.

Mänttä-Vilppulaa rakentamassa

Kaupungin kehittäminen on jatkuvaa työtä. Tärkeinä kehityshankkeina ovat olleet rakennushankkeet, joista voidaan mainita esimerkiksi päiväkotit, hoivakoti sekä jäähalli.

Toisenlainen "rakennushanke" on sosiaali- ja terveyspalveluiden "rakentaminen" hyvässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Iso askel oli yhteiskunnallisen yrityksen, Mäntänvuoren Terveys Oy:n perustaminen ja toiminnan aloittaminen vuoden 2013 alusta. Nykymallillamme olemme saaneet monipuolisia lääkäripalveluja entistä paremmin ja kustannustehokkaasti. Palveluntuottajalla on kokonaisvastuu myös erikoissairaanhoidon kustannusten osalta.

Uusi kehitysaskele on ollut yhteistoiminta-alueen muodostaminen sosiaali-terveysstoimessa Juupajoen kanssa. Olemme olleet luomassa myös uutta yhteistoiminta-aluetta sosiaali- ja terveystoimessa yhdessä Parkanon, Kihniön, Juupajoen sekä Mänttä-Vilppulan kesken. Parkano toimisi tässä ns. vastuukuntana.

Liittymällä Parkanon yhteistoiminta-alueeseen voimme turvata kuntalaisillemme sosiaali- ja terveystoimen lähipalvelut.

Säilytämme myös tärkeän ympärivuorokautisen lääkäripalvelun ns. 24/7. Pelkäämme tätä järjestelmää tuo turvaa kuntalaisille ja samalla säästöjä, koska voimme hoitaa entistä tehokkaammin potilaita omalla vuodeosastollamme. Potilaiden ei tarvitse lähteä Parkanon palveluiden perässä. Lisäksi yhteistyökumppanimme Tays on edelleen käytettävissä.

Nykyinen palveluntuottaja on pystynyt tuottamaan myös erikoislääkäreiden poliklinikkapalveluja lähipalveluina. Yhteistyöllä olemme saaneet vähitellen käynnistettyä oman Sarapihan sairaalan toiminnan. Käynnistysvaikeuksia on toki ollut ja on edelleenkin, mutta yhdessä palveluntuottajan kanssa kehitämme toimintoja ja parannamme niitä edelleen. Näin ollen kuntalaiset tulevat saamaan laadukkaita palveluja.

Yksi kovimmista väännöistä on ollut Pirkanmaan Sairaanhoidopiirin kanssa käyty taistelu dialyysipotilaiden hoitamisesta edelleenkin Mänttä-Vilppulassa. Suuri kiitos hyvästä lopputuloksesta kuuluu Kai Lindroosin ansiokkaalle toiminnalle dialyysihoidon säilyttämisen puolesta. Yhteistoiminta-alueratkaisu on mallil-

taan sellainen, että jokainen mukana oleva kunta säilyttää oman itsemääräämisoikeutensa. Jokaisella kunnalla on omat sopimuksensa palveluntuottajan kanssa ja ns. yhteisiä kuluja kunnille aiheutuu todella vähän. Kuntalaiset saavat laadukasta hoitoa ja palvelua. Tärkeää meille on myös henkilöstön hyvinvointi ja työpaikkojen säilyttäminen.

Tällä hetkellä näyttää vahvasti siltä, että valmisteilla oleva SOTE-laki on vääjäämättä keskittämislaki, jossa palveluiden tuotantoa hyvinkin nopeasti siirrettäisiin keskusalueille tehokkuuden ja taloudellisuuden nimissä. Mänttä-Vilppulassa on tuoreessa muistissa karvaat kokemukset siitä, mitä seuraa kun vahva toimija, Pirkanmaan Sairaanhoidopiiri, siirtyi omista lähtökohdistaan kumpuvaan yksipuoliseen sanelupolitiikkaan.

Me olemme nykyisellä mallilla tuottaneet sellaiset säästöt, että todellisuudessa olemme iso maksamies tässä uudessa SOTE-järjestelmässä - jos se menee läpi eduskunnassa.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta antoi yksimielisen lausunnon suunnitellusta uudistuksesta. Lausunnossa todettiin, että se

rikkoi sekä kansanvaltaisuus- että rahoitusteriaatteita. Kuntalaisilla ei ole tasavertaisia mahdollisuuksia vaikuttaa asioihin ja uudistuksen maksumiehiksi joutuvat asiansa hyvin huolehtineet kunnat.

Eivät nämä uudetkaan suunnitelmat näytä tekevän asioita paremmiksi.

Mänttä-Vilppulassa sosialidemokraatit ovat olleet rakentamassa nykyaikaisista, hyvien palvelujen kaupunkia. Haluamme entistäkin parempaa ja turvallisempaa elämistä ja olemista kuntalaisillemme, yhteiskunnan heikompiosaisia unohtamatta.

Lasse Siltanen

kaupunginvaltuuston ja -hallituksen jäsen

Taide arjessamme

Taide sanana saa meissä kussakin esiin omia mielleyhtymiä siitä, mikä on taidetta.

Mitä tuovat mieleen teokset, joiden ainoa selkeä ja ymmärrettävä asia on kehukset. Se, mitä taiteilijan näkemys jostain aiheesta esittää, ei sano katsojalle mitään.

Ihmisen kuva, eläinten kuvat, maisemat ja rakennukset ovat selkeitä ja ymmärrettäviä.

Voi aloittaa keskustelun ja tuntee olonsa turvalliseksi, on omalla mukavuusalueella. Kun Mäntän kaupunki teki päätöksen vuonna 1992 kuvataiteiden palkinnon myöntämisestä joka toinen vuosi, meillä alkoi vilkas keskustelu taiteesta ja sen sisällöstä. Siitä, mikä on taidetta ja mikä ei. Ensimmäiset vuodet keskustelu oli rehevää, kun vaihdettiin mielipiteitä vaikkapa siitä, että mitä taidetta on liikennevaloissa vastakkain kävely tai virkatut kananmunat ja keoiksi kasatut sokeripalat.

Siihen asti oli ihailtu Serlachiuksen taidemuseon

upeita teoksia, jotka ihmiset kokivat ymmärrettäviksi ja ne olivat miljöössä, jossa ne tulivat oikealla tavalla esiin. Tuosta kaupunginvaltuuston juhla-kouksen päätöksestä on kulunut yli kaksikymmentä vuotta. Mitä ovat vuodet meille opettaneet ja mitä kaikkea pidämme nyt taiteena? Taide tarjonta on tällaisen 11000 asukkaan kaupungissa sellaista suuruusluokkaa, että monen muualla asuvan on sitä vaikea ymmärtää. Kehittymisen tähän muotoonsa ja näihin mittasuhteisiin on malliesimerkki siitä, mitä taidetoimijoiden yhteistyö saa aikaan.

On selvää, että kaupungin omat ponnistukset eivät olisi saaneet aikaan tätä kaikkea. Meillä on syytä olla ylpeitä ja kiitollisia siitä, että kaupungissamme on ollut ja tänne on tullut sellaisia yksityisiä tahoja, jotka ovat kokeneet tämän ympäristön omalle "taidelajilleen" sopivaksi. Nämä yksityisen puolen mesenaatit ovat taidekaupungin mahdollis-

Mäntän työväenyhdistyksen torvisoittokunta.

taneet. Se edellyttää kaupungin päättäjiltä ja virkamiehiltä edelleenkin avarakatseisuutta ja ymmärrystä luoda olosuhteet heidän toimia täällä.

Oli erittäin mielenkiintoista lukea erään aikalaisen kirjoitus tästä aiheesta

Mänttä-Vilppulan sosiaalidemokraattien kotisivulta. Sieltä löytyy "Asioiden taustat" otsakkeen alta "Mänttä-Vilppula taidekaupunki askel kerrallaan". Kirjoitus loppuu siihen, kun Kauko Sorjosen säätio tuli kaupunkiin. Sii-

tä voisi puolestaan jatkaa joku, joka tuntee nämä lähivuosien tapahtumat.

Auli Välimäki

Päätöksiä, arviointia

Nykyinen kaupunginhallitus on päässyt kautensa puoliväliin ja mielestäni tähän hetkeen asti sen toiminta saa vähintäänkin kouluarvosanan hyvää.

Kun me demarijäseneet menimme ensimmäisen kerran kuluvalle hallituskaudella kokoushuoneeseen, huomasin, että ne pienet ja keskiuuret ryhmät, jotka olivat tehneet keskenään jonkinlaisen sopimuksen, olivat myös itsevaltaisesti päättäneet istumajärjestyksestä hallituksen kokouksiin. Mietin hetken suostummeko siihen, että meidän ryhmä oli

hajotettu pöydän ympärille eli järjestys oli jotain muuta kuin mikä on yleinen käytäntö. Nyt on helppo kuitenkin todeta, että onneksi riitelyn sijaan aloimme tehdä hallituksessa työtä ja päätöksiä kuntalaisten sekä kaupungin hyväksi.

Näin vaalien alla varmasti jokainen ehdokas ja myös kaupunginvaltuutettu tuo esille oman roolinsa suhteessa tehtyihin "hyviin" päätöksiin. Niitähän me kaupunginvaltuutetut olemme yhdessä tehneet useita.

Jäähallin rakentamispäätöstä tehdessä esille tuli

useita vastakkainasettelutilanteita. Käytin valtuustossa puheenvuoron, jossa kerroin mielipiteeni, että ei ole syytä vastakkainasetteluun. Esitin, että tehdään päätös jäähallin, päiväkodin ja palveluasumisyksikön rakentamisesta. Nyt jäähallia jo rakennetaan, päiväkodille on paikka ja suunnitellutoimikunta tekee työtä, jotta valtuusto voi tehdä lopullisen päätöksen siitä, millainen päiväkotikoti Mänttä-Vilppulaan rakennetaan. Hankepäätös 60-paikkaisen ympärivuorokautisen asumisyksikön rakentamisesta on myös tehty.

Opiskelijapaikkojen vähentymisen myötä on opiskelija-asuntoja liikaa Mänttä-Vilppulassa tämänhetkiseen tarpeeseen nähden. Tästä johtuen muutetaan yksi asuntola ikäihmisille suunnatuksi esteettömäksi asuntolaksi, jossa on hissi ja kulkuluiskat eikä kynnyksiä. Tämä hanke on Koskelantalot Oy:n hanke ja vahvistaa ajatusta siitä, että meillä kunnassa on tekemisen meininkiä ja positiivinen katse tulevaisuuteen.

Totta on myös se, että rahaa investointeihin kuluu noin 10 miljoonaa euroa. Nämä investoinnit ovat kuitenkin panostusta tulevaisuuteen. Toivotta-

vasti jatkossa panostetaan myös esim. teiden kunnostamiseen. Mutta ei aseteta näitäkään hankkeita vastakkain jo tehtyjen investointipäätösten kanssa.

Kai Lindroos

kaupunginvaltuuston ja -hallituksen jäsen

Uuden talon rakentaminen alkoi 1915. Vihkiäisjuhlaa vietettiin 12.12.1915.

MÄNTTÄ-VILPPULAN ALUEELLA TOIMIVAT YHDISTYKSET

Mänttä-Vilppulan Sosialidemokraattinen Kunnallisjärjestö ry
Jyrki Lahtinen
050 595 6343
jyrkil@suomi24.fi

Mäntän Työväenyhdistys ry
Auli Välimäki
044 599 0024
auli.valimaki@mantta-vilppula.fi

Vuohijoen Työväenyhdistys ry
Kyösti Koskinen
044 500 4300
kopi.koskinen@gmail.com

Vilppulan Työväenyhdistys ry
Jorma Suonpää O
40 535 5840
suonpää.j@gmail.com

Kolhon Työväenyhdistys Kehitys ry
Seija Tervonen
040 535 5810
seija.tervonen@pp.inet.fi

Pohjaslahden Työväenyhdistys ry
Tuomo Lehtonen
050 345 4105

Matkalla johonkin Nousen linja-autoon. Nainen on kaivanut kutimensa esiin, silmukka silmukalta villapaita etenee näppärissä käsissä. Toinen kantaa käsissään matkaeväitä. Nuorella miehellä on korvakuulokkeet. Kuljettaja antaa käytännön ohjeita ja toivottaa matkustajat tervetulleiksi. Kuin auto olisi täynnä mykkiä ja kuuroja - Ilmekään ei värähdä hämäläisten kasvoilla. Potkaisen kengät jalastani, kaivan laukustani kirjan ja syvennyn siihen.

Irma Rönni

Lähetit hätää kärsivän luokseni, mutta en ollut luottamuksesi arvoinen. Älä rankaise häntä minun kovuudestani, vaan lähetä hänelle suojelusenkeli, sillä hän on liian hauras kohtaamaan yksin maailman pahuutta.

Irma Rönni

Kiven kertomaa

Olen katsellut tuskan kyneleitä epätoivoa, elämään pettyneitä Tahtomattani joutunut erottamaan monet rakastavaiset toisistaan

Aina joku yritti yli oli verinen sotilaan syli
Soi laulu mustarastaan äiti itki lastaan

On muistot painolastinain niin paljon kuulla nähdä sain
Palaksi minut hakattu on Berliinin muurin raunion

Irma Rönni

Kentällä kotini vieressä pakolaislapset pelaavat jalkapalloa - kauniita tummia poikia. Kentän laidassa huivipäiset naiset ja tummahipiäiset miehet seuraavat peliä. Jos menisin muina miehinä joukon jatkoksi viereen istumaan... kuinkahan minuun - kotikenttäni muukalaiseen - suhtauduttaisiin?

Irma Rönni

Näin tänään

Tässä lehdessä palataan sadan vuoden päähän ja nähdään elämää sieltä. Nykyisin kuulee usein sanottavan, ettei voi vaikuttaa, ei uskalla ottaa kantaa, ei puhua heikomman puolesta. Syyksi sanotaan oman aseman heikentymisen pelko tai vedotaan siihen, ettei asia kuulu minulle. Suojataan itseä ja lähiympäristöä. Arvostelun kohteeksi joutumisen pelossa ollaan hiljaa.

Mitä tekivät edelliset sukupolvet? Ne eivät suojanneet itseään, vaan kävivät taistoon paremman maailman puolesta, niillä välineillä ja keinoilla, mitä oli käytettävissä. Silloin ei ollut some-maailmaa, jossa sekunnissa saa asiat ihmisten tietoisuuteen, olivatpa ne sitten hyviä tai huonoja asioita. Ennen toimitettiin omin kasvoin. Oltiin tunnustettavissa niin marsseilla kuin kärajätuvassakin. Kannettiin vastuu.

Tänä päivänä on huppu päässä ja nimimerkit suojana, kun pitäisi kantaa vastuu omista teoista tai sanomisista. Nykyajan välineet, oli ne sitten paperia tai bitejä, mahdollistavat ”puskasta ampumisen”. Onko tämä suurta viisautta, sananvapautta tai yksilön vapautta, jää nähtäväksi.

Kun miettii asioiden vakavuusastetta ennen ja tänään, yhtäläisyyksiä löytyy paljon. Tulonjaon

oikeellisuus, joka oli esillä jo vuosisadan alussa, on vieläkin hoitamatta. Lain-säädännöllä on saatu aikaan parannuksia. Kaikilla on jonkinlainen tulotaso, ei kuitenkaan aina riittävä. On koululaitos, terveydenhuolto ym. yhteiskunnan suomat oikeudet, mutta paljon jää vielä sen varaan, miten ihmiset itse pystyvät vaikuttamaan omaan ja perheensä elämän laatuun. Viime vuosien tilastot puhuvat karua kieltään työttömyyden jatkuvasta kasvusta ja ihmisten syrjäytymisestä, mikä purkautuu mielettömällä väkivallan teoilla. Ilmiö ei ole vain meidän suomalaisten ongelma, se on maailman laajuinen.

Mitä sitten tarjotaan lääkkeiksi näihin ongelmiin?

Listalta löytyy yksilön vastuun lisäämistä, sosiaaliturvan leikkauksia, palkkamalttia, niille joilla vielä on töitä. Suurin osa keinois-

ta leikkaa elintasoja heiltä, joiden kohdalla elämä muutenkin on raskasta.

Samanaikaisesti saadaan tietoa, että yritykset, jotka jatkuvasti vähentävät työntekijöitään, lihottavat johtajiensa ja omistajiensa kukkaroa. Surullista on, että selittelijöitä rahanjaon oikeellisuudesta on paljon. Jää useasti miettimään, miten jonkun työpanos olla niin paljon merkittävämpi kuin jonkun toisen. Tuntimäärät kuitenkin ovat vuorokaudessa samat. Tämän päivän ahneus ja röyhkeys on saanut sellaiset mittasuhteet, että kauhistuttaa, mitä tästä kaikesta seuraa. Eriarvoistuminen on suurin uhka yhteiskuntarauhalle, sen on historia meille todistanut. Kolmikkannan romuttaminen on noussut yhdeksi pop-lauseeksi oikeiston suunnalta. Kannattaisi palata lukemaan, mitä niin sanottu tammikuun kihlaus muu-

Oma kirjasto oli perustettu 1912. Kunnan kirjastoksi se siirtyi v. 1928 loppupuolella. Kuvassa kirjastonhoitaja Anni Koskinen veljensä Aarnen kanssa.

tama vuosikymmen takaperin sai aikaan.

Ihmisen muisti näyttää olevan lyhyt, kun on kysymys omista ja taustaryhmän tarpeista.

Politiikan arvostelijoita on paljon. Kysytään, mihin politiikkaa vielä tarvitaan. No vaikkapa oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon edistämiseen, heikompiensa auttamiseen, syrjäytymisen estämiseen. Jälleen noihin samoihin asioihin, joita jo vuosisadan alussa oli hoidettavana. Tämä maailma ei näytä tulevan valmiiksi. Tarvitaan

ihmisiä, jotka laittavat itsensä likoon yhteisten asioiden hoitamisessa. Poliitiikka järjestelmänä ei kaipaa väärintekijöitä eikä itsekkäitä oman edun tavoittelijoita. Poliitiikka on mainettaan parempaa toimintaa, erittäin kiinnostavaa ja maan läheistä, ihmisten asioista huolehtivaa, täysin ymmärrettävää. Siinä mukana ollessa oppii ymmärtämään sen, ettei ole olemassa joko tai -vaihtoehtoja, asiat sisältävät aina laajempia kokonaisuuksia. Yksittäisellä päätöksellä pääsääntöisesti on laajemmat vaikutuk-

set kuin äkkiä voisi luulla. Tällä arenalla ovat sosialidemokraatit olleet aina valmiina vastuunkantoon. Tämä kevät tuo mukanaan eduskuntavaalit. Lähdetään vaaliuurnille ja annetaan tuki niille ehdokkaille, joihin uskomme ja luotamme. Sosialidemokraattien ehdokaslitalta löytyy arjen asian tuntijoita, ihmisiä, jotka tuntevat heikompiensa-tenkin ihmisten elämää.

Auli Välimäki
Mäntän Ty:n pj.

Muuttotappio kurittaa

Ylä-Pirkanmaan kunnissa asukasluvut ovat vähentyneet, 1,5–2 %:n luokkaa vuosittain. Kotikaupungisani Virroilla vähennys on ollut elinkeinorakenteesta johtuen tasaista, mutta väijäämätöntä. Mänttä-Vilppulan alueella kehitys on ollut samasta syystä ajoittain jyrkempää ja välillä se on tasaantunut. Talouselämä keskittää etelään ja suurempiin kaupunkeihin. Suurissa taajamissa on kasvukipuja. Meillä kivut ovat toisenlaisia. Aluepolitiikalla tulee saada aikaan muutos, joka auttaisi sekä muuttotappio- että muuttovoittoalueita. Minusta

siihen on keinoja vaikka ns. kaupungistumiskehitystä pidetään miltei luonnonlakina. Valtion toimin tulee ohjata ja tukea elinkeinorakennetta ja sen sijoittumista. Kuntien voimavarat eivät siihen riitä, saati sitten keskinäiseen kilpailuun yrityksen sijoittumisesta. Kuntien tulee lisätä ja syventää keskinäistä yhteistoimintaa. Tärkeintä on saada sopivissa olosuhteissa yritys sijoittumaan alueelle ja naapurikuntien tulee se yhteisenä hyvänä hyväksyä. Elinkeinoelämä piristyy pienillä yrityksillä ja näistä voi kasvaa suurempiakin. Valtion on lisättävä vientiponnisteluja. Ympäristöteknologiassa on kysyntää maailmalla. Se voi olla meidän tuleva ”sampo”. Työ ja hyvinvointi alueelliseen tasapainoon!

Keijo Kaleva

Virtain kaupunginvaltuuston puheenjohtaja eduskuntavaaliehdokas

Olen valmis työhön ja yhteistyöhön!

Mukaan toimintaan

Olen 32-vuotias Mäntässä syntynyt paperimiehen tytär.

Pienestä pitäen olen nähnyt ja kokenut, mitä vuorotyö pitää sisällään. Sen ja perheen yhdistäminen ei aina ole ollut helppoa. Arvostan entistä enemmän isääni siinä, että hän on aina kantanut oman osuutensa ja vastuunsa perheelämästä ja kolmen tyttärensä kasvattamisesta.

Olen ollut onnekaassa asemassa, sillä äitini on ollut kotona hoitamassa meitä sisaruksia ollessamme pieniä. Tänä päivänä kolmen lapsen äitinä olen iloinen, että vanhempani ovat lähellä ja osa tukiverkostoni. He ovat tarvittaessa auttamassa lasten hoidossa.

Lapsuudesta asti olen kokenut arvomaailman ja vaikuttamisen tärkeänä osana ihmisen elämää. Kahden alakouluikäisen tytön ja pienen pojan äitinä tunnen suurta vastuuta ja kiinnostusta yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Sosiaalipuolen asiat kiinnostavat erityisesti. Mielestäni raha ei saisi olla suurin vaikute silloin, kun on kyseessä ihmisten hyvinvointi ja varsinkin pienten lasten paras.

13 vuoden ajan olen ollut Metsä Groupin Män-

tän tehtaassa erilaisissa tehtävissä. Uusia haasteita on viime aikoina tuoneet luottamustehtävät. Viimeimpänä niistä tehtaan varapääluottamusmiehen tehtävä, joka alkoi tammikuussa.

Varsinkin naisena koen tasa-arvoasiat ja oikeanmukaisuuden sydämenasi-ana. Olen pannut merkille että naisen euro on paperiteollisuudessa sama kuin miehen euro. Jokaisella alalla pitäisi olla itsestään selvää, että sukupuoli ei vaikuta ihmisen ja yksilön palkkaukseen.

Olen sosialidemokraattisen puolueen jäsen. Luottamustehtävissä ja ihmisten asioiden hoidossa yksilön arvomaailmalla, vakaumuksella tai poliittisella näkemyksellä ei ole, eikä saa olla vaikutusta. Kaikki ovat tasa-arvoisia.

Oman jaksamisen ja hyvinvoinnin kannalta pidän tärkeimpinä perheen, ystävät ja fyysistä kuntoa ylläpitävät harrastukset.

Riikka Peltonen

Matka
Tampereen Työväen Teatteriin

Hevosten keinu
la 11.4.2015 klo 19
lähtö klo 16.45
Mäntästä kirkon luota

Hinta 40 €,
sis. lipun ja kahvin ennen näytöstä

Ilmoittautumiset:
Auli Välimäelle
puh. 044 599 0024

Matkan järjestäjä Mäntän Työväenyhdistys ry

Mänttä-Vilppulan
sosialidemokraatti
Toimituskunta:

vastaava päätoimittaja
Auli Välimäki
Sirikka-Liisa Anttila,
Pirjo Mikkonen,
Leo Tolonen

Julkaisija: Mäntän
Työväenyhdistys ry

www.manttavilppulan-
sosialidemokraatit.fi

Valokuvat Mäntän Työväen-
yhdistyksen arkistosta ja
K.E. Lindbladin kokoelmasta.

EERO PIRTTIJÄRVI EDUSKUNTAAN

Reilu, tasa-arvoinen ja oikeudenmukainen yhteiskunta

Olen syntynyt 1955 Oulussa ja asun nykyisin Mänttä-Vilppulassa. Olen yhteiskuntatieteiden lisensiaatti ja opiskellut Jyväskylän yliopistossa mm. yhteiskuntapolitiikkaa ja sosiaalityötä. Nykyinen työnantajani on Sovatek-säätiö Jyväskylässä. Työhöni kuuluu vapaaehtois- ja vertaistukitoiminnan kehittäminen sekä kansalaisjärjestöjen yhteistyön koordinointi. Olen työskennellyt sosiaali- ja päihdetyön tehtävissä vuodesta 1979.

Yhteiskunnalliset asiat ovat kiinnostaneet minua nuoresta pitäen. SDP:n jäseneksi liityin 1974. Luottamustehtäviä on kertynyt vähitellen. Kaupunginvaltuutettuna olen toista kertaa, jälleen uutena valtuutettuna. Olen lisäksi sivistyslautakunnan varapuheenjohtaja ja Mäntänvuoren Terveys Oy:n hallituksen jäsen.

Viime syksyn seurakuntavaaleissa tulin valituksi Mänttä-Vilppulan kirkkovaltuustoon. Tällä kaudella olen diakoniavastuuryhmän puheenjohtaja. Edellisellä valtuustokaudella olin kirkkoneuvoston jäsenenä.

Muita luottamustehtäviä ovat Jyväskylän seudulla Jyvälän Settlementin hallituksen jäsenyys sekä Vaajakosken Suvanto ry:n puheenjohtajuus. Näen kansalaisyhteiskunnassa järjestöjen roolin tärkeänä. Niiden kautta voi nostaa esille ihmisten kannalta keskeisiä kysymyksiä ja luoda hyvinvointia edistäviä asioita.

Muita harrastuksiani ovat television katselu, lukeminen ja intohimoinen penkkiurheilu.

Miksi olen ehdokkaana

Ehdokkuuteen ei koskaan joudu vasten tahtoaan.

Viime keväänä tämä mahdollisuus tuli kohdalleni ja lupauduin lähtemään ehdokkaaksi. Eduskuntavaalit ovat valtakunnalliset vaalit ja valtakunnalliset teemat ovat keskeisiä. Samalla kuitenkin seudullinen näkyminen ja kuuluminen ovat tärkeitä. Sosiaalidemokraattien kohdalla se toteutuu parhaiten oman alueen demariehdokkaalla. Kotisivuni sekä muualla olevien kirjoitusten kautta tuon esille ajatuksiani eri asioista. Tapaamisissa keskustelen mielelläni vielä tarkemmin.

Äänestäminen on itseleni ollut aina selvää. Monelle se ei sitä ole. Toivon, että voitte vaikuttaa ympäristössänne ja muistuttaa, että olennaista on 1) äänestää yleensä, 2) miettiä puoluetta ja 3) valita henkilö. Sillä aina on niitä, jotka äänestävät. Heidän äänensä ja valintansa ratkaisevat sen, millaista politiikkaa tehdään. Luonnollisesti toivon, että mahdollisimman monessa lipussa on numeroni.

Vaaliteemoistani

"On aika katsoa eteenpäin. On aika löytää keino., jolla Suomi nousee pitkästä taantumasta maana, jossa ihmiset ovat yhdenvertaisia ja kaikkia kohdellaan oikeudenmukaisesti. Maana, jossa toteutuu kaikille kuuluva jakamaton ihmisarvo, kestävä kehitys ja usko tulevaisuuteen. On aika rakentaa Suomesta jälleen reilu, oikeudenmukainen ja tasa-arvoinen yhteiskunta. Tähän tarvitsemme kasvua ja yhteisvastuuta."

Tuossa lainauksessa SDP:n vaaliohjelmasta löytyvät vaaliteemani. **Tasa-arvo** on eriarvoisuuden vastakohta. Tasa-arvo tarkoittaa erityisesti kaikkien ihmisten yhtäläistä arvoa yksilöinä ja yhteiskunnan jäseninä. Tasa-arvon vaa-

timus on tarkoittanut vaa- timusta kansalaisten yhtäläisestä asemasta lain edessä sekä kansanvaltaisesta hallinnosta. Siitä kuinka tämä on käytännössä toteutunut ja mihin suuntaan ollaan menossa, ollaan välillä vahvasti erimielisiä. Palkoissa puhutaan miehen ja naisen eurosta. Koulutuksellinen tasa-arvo on nähdäkseen rapistumassa. Sillä, millaisesta perheestä ja mistä päin maata olet, on ene-

nevästi merkitystä. Alueellinen eriarvoisuus on kasvamassa ja kuntien, maakuntien ja koko valtion mittakaavassa toiset osat kehittyvät, toiset eivät. Myös terveyserot ovat kasvamassa. Toisia se huolestaa, toisten huoli kestää vaalikampanjan ajan.

(jatkuu seuraavalla sivulla)

Tunnetimme Eeron

Yksilöllä on vastuu itsestään ja yhteiskunnasta - ja yhteiskunnalla yksilöstä. Tämän olen huomannut Eero Pirttijärven linjaksi. Eero on puhunut myös välittämisestä. Siitä, miten turvallisessa yhteiskunnassa tuetaan häntä, jonka omat voimavarat eivät syystä tai toisesta riitä selviytymiseen. Oli syynä sitten korkea ikä, työttömyys, ongelmat päihteiden kanssa tai jokin muu ihmisen elämää nakertava asiointi. Välittäminen ei ole juhlapuheita, vaan käytännön tekemistä. Monesti se on riittävän varhaista puuttamista asioihin. Kyse on ensimmäiseksi poliittisesta tahtotilasta, vasta toiseksi rahasta.

Pidän myös tärkeänä, että ehdokkaani elää tavallisen ihmisen arkea. Eero tietää, mitä maitolitra maksaa.

Teemu Paarlahti

Yksi Eeron suurimmista vahvuuksista on se, että ihmiselämän mutkat eivät ole hänelle vieraita. Eerolla on pitkä työkokemus päihde- ja sosiaalityön parissa. Tämän vuoksi Eerosta saisimme kansanedustajan, jolle ei tule yllätyksenä se, että edes Suomessa kaikki eivät saa elämänsä täydellisiä lähtökohtia, että osa ihmisistä kohtaa päivittäin todellisia taloudellisia haasteita ja että syrjäytyminen on paljon pahempaa kuin pelkästään yhteiskunnan menettämät työvuodet. Toinen asia, joka Eeron arvomaailmassa miellyttää itseäni, on hänen suhtautumisensa nuoriin ja nuoriin aikuisiin. Kahden nuoren aikuisen isänä monet nuoria lähellä olevat asiat, kuten opiskeluun ja työllistymiseen liittyvät haasteet ovat tulleet hänelle tutuiksi. Vaikka Eerolla on ikää jo hieman enemmän kuin 20 vuotta, on hän mielestäni aina ollut aidosti myös nuorten asiassa ymmärtäen sen, että nuorten hyvinvointiin panostaminen on koko yhteiskunnan etu.

Eero sanoi puheessaan Juupajoella: "Arvostan periaatetta turvallisesta yhteiskunnasta, jossa yhteiskunta ja kanssaihmiset tukevat yksilön tai perheen selviytymistä tilanteissa, joissa omat voimavarat eivät riitä." Mielestäni Suomi tarvitsee tällaista asennetta juuri nyt ja uskon Eeron tätä periaatetta ajavan. Siksi voisin äänestää Eeroa tulevissa vaaleissa.

Pilvi Laurikka

Tunnen Eeron miehenä, joka sanoo mielipiteensä, vaikka olisi eri mieltä muiden kanssa. Hän myös perustelee kantansa. Hänellä on sosiaalinen omatunto kohdallaan. Eero on rehellinen, reilu ja aktiivinen mies, joka tulee toimeen erilaisten ihmisten kanssa.

Tero Rönni

EERO TAVATTAVISSA TORILLA

27.3.2015 Mäntän tori

7.4.2015 Vilppulan tori

10.4.2015 Mäntän tori

17.4.2015 Mäntän tori

Eero eduskuntaan 2015 yhteystiedot

vaalipäällikkö Jyrki Lahtinen
jyrkil@suomi24.fi
puh. 050 595 6343
kampanjatieli FI02 5521 0720 0877 24

Eero Pirttijärvi
eejupi@yahoo.se
www.facebook.com/pirttijarvi2015

Tulevaisuususkon, usko tulevaisuuteen. Johtavat poliitikot muistuttavat millaisen maan ja maailman olemme jättämässä tuleville sukupolville. Me emme saa jättää heille velkoja, emme saa elää heidän kustannuksellaan. Ei ole oikein jättää maata, jossa iso osa on täynnä asutomia taloja. Iso osa vaila mitään palveluja, ilman

mahdollisuutta rakentaa omaa elämänsä niin, että voi luottaa työpaikkoihin ja toimeentuloon. Usko tulevaisuuteen rakentuu tasa-arvosta, työstä ja turvallisuudesta.

Turvallisuus tarkoittaa vaarojen ja uhkien poissaloa. Turvallisuuspolitiikasta puhuttaessa keskustelu nivoutuu ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. Viime ai-

koina turvallisuudesta on puhuttu Venäjän uhan sekä ääri-islamistien myös Suomessa synnyttämän uhan yhteydessä. Nämä ovat nousseet jo vaalikeskustelun yhteydessä tärkeiksi puheenaiheiksi, joiden kautta pyritään vaikuttamaan äänestyskäyttäytymiseemme.

Ylen vaaligallerian tentissä minulta kysyttiin, mikä on mielestäni Suomen keskeisen turvallisuusuhka. Työn ja toimeentulon osalta viime vuosina ei meillä ole koettu turvallisuutta. Mitä se vaikuttaa? Nostin keskeiseksi turvallisuusuhaksemme eriarvoisuuden syvenemisen.

Sosiologi **Klaus Mäkelä** kirjoitti 1982 artikkelissaan **Sosiaalipolitiikka ja**

hyvinvointivaltion kriisi:

”Tottakai työttömyys valitsee kohteensa, mutta kun työttömyydestä tehdään yksilöllinen ominaisuus, sen kohteet leimataan paarialuokaksi, johon aito solidaarisuus ei enää ulotu. Humaani myötätunto ei korvaa ryhmäsoliidaarisuutta. Poliittiset kataliitit muuttuvat, ja vaikka työttömien perusturvasta kenties pidetään huolta, se muuttuu hyväntekeväisyydeksi ja almuiksi”.

Yhteisvastuu, solidaarisuus ovat seuraavan hallituskauden keskeisiä luonnehdintoja, eivät leikkaukset ja niitä seuraava kurjistumisen kierre.

Eero Pirttijärvi
eduskuntavaaliehdokas

Tunnetimme Eeron

Tunnen Eero Pirttijärven jo vuosikymmennien ajalta. Hän on sosiaalipolitiikan asiantuntija, terveitten elämäntapojen ja inhimillisten arvojen puolustaja niin sanoissa kuin teoissa.

Eerolla on todellista käytännön kokemusta kuntasektorilta virkamiehenä ja päätöksentekijänä. Edessä olevissa vaaleissa tulee valita eduskuntaan Eeron kaltainen henkilö, kokemusta ja osaamista omaava edustaja.

Nyt tähän on mahdollisuus Pirkanmaalla ja Mänttä-Vilppulassa äänestämällä Eero Pirttijärvi eduskuntaan. Tehdään tämä yhdessä tuumin!

Esa Mikkola
eläkeläinen
(liikuntapaikkaesimies)

Luottamuksen arvoinen työläisurheilumies yli kolmenkymmenen vuoden ajalta

Kalevi Hietanen

Tunnen Eeron ja tiedän, että hän on puolustanut ja puolustaa aina heikoimpia. Eero on asialleen omistautunut pirkanmaalainen ehdokas, joka uskaltaa tarvittaessa olla myös eri mieltä. Minä äänestän Eeroa.

Kai Lindroos

Pirkanmaata kiertämässä. Ylöjärvellä vas. Erkki ja Ulla Eteläniemi, Sari Pulla, Antti Rinne, Eero Pirttijärvi ja Jyrki Lahtinen

**SUUNTA
SUOMELLE
TYÖTÄ,
TASA-ARVOA JA
TURVALLISUUTTA**

VAALIT - VAIKUTA - ÄÄNESTÄ

EDUSKUNTAVAALIT 2015

Varsinainen vaalipäivä 19.4.2015 Ennakkoäänestys 8.-14.4.2015

Kotiäänestys: halukkuus ilmoitettava kunnan keskusvaalilautakunnalle viimeistään tiistaihin 7.4.2015 mennessä ennen klo 16.